

РЕШЕНИЕ

№ 376

гр. Бургас, 21.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, II ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и трети ноември през две хиляди
двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Росица Ж. Темелкова
Членове: Елеонора С. Кралева
Таня Т. Русева Маркова

при участието на секретаря Стойка Д. Вълкова
като разгледа докладваното от Таня Т. Русева Маркова Въззивно гражданско
дело № 20212100501748 по описа за 2021 година

С Решение № 260148 от 28.06.2021г., постановено по гр. дело № 1215/2020г. по описа на Районен съд – Несебър е осъдена И. А. К. да заплати на „Интернет Панорама Кепитъл“ ЕООД на основание чл. 79, ал. 1 от ЗЗД сумата от 2 738, 16 лева, представляваща сбор от сумата от 1 369, 08 лева – такса за поддръжка и управление на комплекс „Панорама бийч“ за 2018г. и сумата от 1 369, 08 лева – такса за поддръжка и управление на комплекс „Панорама бийч“ за 2019г., дължими по Договор за поддръжка и управление на комплекса от 03.06.2009г., сключен между К. и „Виго груп“ ООД, правата и задълженията по който са прехвърлени на „Интернет Панорама Кепитъл“ ЕООД с Договор за заместване в права и задължения от 03.05.2018г., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба – 29.12.2020г. до окончателното изплащане, на основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД сумата от 693, 29 лева, представляваща лихва за забава за периода 01.01.2018г. – 29.12.2019г., от които 416, 05 лева – лихва върху главницата за 2018г. и 277, 24 лева – лихва върху главницата за 2019г., а на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК сумата от 759, 53 лева, представляваща направените по

делото разноси.

Против постановеното решение е депозирана въззивна жалба от И. А. К., с която се претендира да бъде отменено първоинстанционното решение и вместо него да бъде постановено ново решение по съществото на спора, с което предявените искове да бъдат отхвърлени. В жалбата се посочва, че първоинстанционният съд е направил неправилен извод по отношение на изпълнението от страна на ищеца на дейностите по поддръжка и управление, като за успешното провеждане на заявената претенция ищецът е следвало да установи при условията на пълно и главно доказване изпълнение на всички договорни задължения по всички пера на поддръжката на общите части, посочени в договора. В жалбата се прави подробен анализ на приетите по делото доказателства и се посочват неправилните изводи, до които е достигнал съда при уважаване 1 на претенцията и се твърди, че необсъждането на всички доказателства в тяхната съвкупност и некредитирането на показанията на свидетеля, воден от ответната страна е довело до неправилно решение. Посочва се, че първоинстанционният съд – в противоречие с материалния закон е изтълкувал характера и съответно правните последици на представения от ищеца договор за прехвърляне на права и задължения между „Виго груп“ ООД (изпълнител по договора за управление) и „Интернет Панорама Кепитъл“ ЕООД, тъй като когато се прехвърлят едновременно права, вземания и задължения е налице прехвърляне на цялото правоотношение, а в този случай това е следвало да се извърши със съгласието на всички страни по това правоотношение. В тази връзка се посочва, че районният съд неправилно е изтълкувано съгласието по чл. 5.3 от договора като такова за заместване на страна по договора, тъй като то е по повод обстоятелството, че дейностите, предвидени в договора са разнообразни и изискват различни професионални качества и е нормално не управляващата компания лично, а примерно – изпълнител, който разбира от почистване на басейни да се заеме с това и именно в този смисъл е съгласието по чл. 5.3 като цяло.

Не се отправят искания за събиране на нови доказателства пред настоящата инстанция.

В съдебно заседание въззивната страна чрез своя процесуален представител поддържа жалбата и счита, че следва да бъде уважена.

Ответната страна по въззивната жалба – „Интернет Панорама Кепитъл“ ЕООД депозира по делото писмен отговор чрез своя процесуален представител – адвокат Диляна Койчева, в който се посочва, че атакуваното решение е правилно и обосновано, тъй като чрез събраните по делото доказателства се установява, че дружеството е осъществявало поддръжка на комплекса в указания период. Посочва се, че правилно първоинстанционният съд не е кредитирал показанията на ответната страна, тъй като същите се опровергават не само от показанията на водения от ищцовата страна свидетел, но и от събраните писмени доказателства по делото. В отговора на въззивната жалба се посочва, че задължението на ответната страна възниква преди започване на изпълнението на задълженията на ищцовото дружество, тъй като уговорката между страните има цикличен характер – за всяка година и изпълнението на договорните задължения следва да се преценяват за всяка година поотделно и не следва да се изследва изобщо въпроса дали за всяка от годините ищцовото дружество е изпълнявано задълженията си по договора, тъй като към момента на дължимост на претендираната сума е невъзможно приемането на неизправност, тъй като датата на изпълнение на задълженията по договора, все още не е била настъпила.

Не се отправят искания за събиране на нови доказателства пред настоящата инстанция.

В съдебно заседание ответната страна по въззивната жалба депозира по делото писмено становище, в което оспорва жалбата и изразява становище по основателността ѝ.

Бургаският окръжен съд като взе предвид исканията и твърденията на страните, разпоредбите на закона и събраните по делото доказателства намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявени са два обективно кумулативно съединени иска от „Интернет панорама кепитъл“ ЕООД със седалище гр. Несебър против И. А. К., с които се претендира да бъде осъден ответната страна да заплати на ищцовото дружество следните суми:

- сума в размер на 1 369, 08 лева, представляваща неплатена такса за поддръжка и управление по Договор за поддръжка и управление на комплекс „Панорама бийч“, дължима за периода от 01.01.2018г. до 31.12.2018г., както и сума в размер на 416, 05 лева, представляваща законната

лихва върху главницата, считано от 01.01.2018г. (дата на изпадане в забава) до деня на предявяване на настоящия иск – 29.12.2020г.;

- сума в размер на 1 369, 08 лева, представляваща неплатена такса за поддръжка и управление по Договор за поддръжка и управление на комплекс „Панорама бийч“, дължима за периода от 01.01.2019г. до 31.12.2019г., както и 277, 24 лева, представляваща законната лихва върху главницата, считано от 01.01.2019г. (дата на изпадане в забава) до деня на предявяване на иска – 29.12.2020г., както и

- законната лихва върху главниците, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на задължението.

В исковата молба се посочва, че ответната страна е собственик на недвижим имот, представляващ самостоятелен обект в сграда, а именно – апартамент с идентификатор 51500.502.447.2.40 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. Несебър. В исковата молба се сочи, че ответната страна е сключила на 03.06.2009г. безсрочен договор с „Виго груп“ ООД Договор за поддръжка и управление на комплекс „Панорама Бийч“, където се намира притежавания от нея самостоятелен обект. В исковата молба се посочва, че собственикът е възложил на „Виго груп“ ООД, а дружеството от своя страна се е задължило да изпълнява срещу възнаграждение поддръжка, организационно, техническо и административно управление на общите части и съоръжения на комплекс „Панорама бийч“, а съгласно чл. 2 от сключения договор, ответната страна се е задължила да заплаща на „Виго груп“ ООД годишна такса в размер на 700 евро с включен ДДС. Сочи се, че съгласно Договор за заместване в права и задължения от 03.05.2018г. с нотариално удостоверени подписи, сключен между „Виго груп“ ООД и „Интернет Панорама Кепитъл“ ЕООД, „Виго груп“ ООД е прехвърлил на „Интернет Панорама Керитъл“ ЕООД всички свои права и задължения по всички действащи договори за управление – тоест – цялото правоотношение, в резултат на което ищовото дружество е заместило „Виго груп“ ООД като страна по тези договори, като прехвърлянето на правата и задълженията включва и вземанията на „Виго груп“ ООД за всички неизплатени такси, разходи и неустойки. В исковата молба се посочва, че ответната страна е била уведомена от двете дружества, но въпреки това тя не е изпълнила своето задължение да заплати уговорената в договора цена.

Ответната страна по предявения иск – И. А. К. депозира по делото писмен отговор, в който оспорва предявените иски и сочи, че смяната на лицето, което е изпълнител по договора за поддръжка и управление представлява промяна на страна в правоотношението и следва да бъде извършена в писмена форма чрез анекс или тристранен договор, но не и чрез споразумения между стария и нов изпълнител. Соци се, че ответната страна като страна в облигационното правоотношение – възложител по договора за поддръжка и управление не е участвала в такава договорка. Посочва се, че между ответната страна и ищцовото дружество не е налице валиден, обвързващ конкретните две страни в настоящото производство договор и следователно ищцовата претенция е изцяло недопустима, предявена от лице без процесуална легитимация. В отговора се твърди, че дружеството – ищец не е осъществявало дейности по поддръжка и управление на блока, в който се намира ответната страна.

За да уважи ищцовата претенция, първоинстанционният съд е приел, че не е било необходимо изрично подписване на анекс, с участието на ответната страна, за прехвърляне на задълженията на изпълнителя по договора на трето лице. Съдът е приел, че това прехвърляне на правоотношението е извършено със съгласие на всички страни и при спазване на специфичните правила за това. Съдът е приел и обстоятелството, че по делото се установява, че ищцовото дружество и „Виго груп“ ООД са изпълнявали задълженията си в периода 2018г. – 2019г.

На основание чл. 269 от ГПК, въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, по допустимостта му – в обжалваната част, а по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата, т.е. правилността на първоинстанционното решение се проверява само в рамките на наведените оплаквания. При тази служебна проверка, Бургаският окръжен съд намира обжалваното решение за валиден и допустим съдебен акт, липсват нарушения на императивни материалноправни норми.

По отношение на възраженията за неправилност на първоинстанционното решение с оглед оплакванията във въззивната жалба и събраните по делото доказателства, БОС намира следното:

По делото не се спори, че ответната страна И. К. по силата на сключен Договор за покупко-продажба на недвижим имот, сключен с

Нотариален акт № 47 от 05.03.2009г. нот. дело № 433/2009г. по описа на Нотариус с район на действие – Районен съд – Несебър е придобила правото на собственост по отношение на следния недвижим имот – апартамент № 40 с площ от 49, 52 кв.м., ведно с 8, 57 кв.м. ид.ч., представляващи 0, 869% ид.ч. от общите части на сградата – блок № 2, представляващ самостоятелен обект с идентификатор 51500.502.447,2.40 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. Несебър.

По делото е представен Договор за поддръжка и управление на комплекс „Панорама бийч“ от 03.06.2009г., сключен между „Виго груп“ ООД в качеството му на Управител и И. А. К. в качеството ѝ на собственик, по силата на който собственикът е възложил, а Управителят е приели се е задължил срещу възнаграждение да поддържа и извършва организационното, техническото и административното управление на общите части на комплекс Панорама бийч. Изрично в сключения договор на основание чл. 5.2 собственикът се е съгласил и е дал право на Управителя да възлага дейностите, посочени в този договор на трето лице, което да ги извършва според правилата на този договор. На основаните чл. 5.4 страните са се съгласили договорът да може да бъде променян, допълван и прекратяван с анекс, подписан между страните според общите условия, посочени в договора и подписан от двете страни. Следва да се отбележи, че по делото няма данни този договор да е вписан в Службата по вписванията, както и не са налице данни „Виго груп“ ООД в качеството му на изпълнител по така сключения договор да има качеството на инвеститор за комплекса „Панорама бийч“.

По делото е представен и Договор за заместване в права и задължения от 03.05.2018г., от който е видно, че „Виго груп“ ООД в качеството си на прехвърлител и „Интернет панорама кепитъл“ ЕООД в качеството му на приобретател, по силата на който прехвърлителят е прехвърлил на приобретателя всички свои права и задължения по всички действащи договори за управление – тоест – цялото правоотношение, в резултат на което приобретателят замества прехвърлителя като страна по тези договори, считано от 03.05.2018г. Изрично в чл. 1, ал. 2 страните са се съгласили прехвърлянето на правата и задълженията да включва вземането на Прехвърлителя за всички неизплатени към датата на подписване на настоящия договор, а на основание чл. 1, ал. 3 страните са се съгласили, че

прехвърлянето на задълженията по ал. 1 представлява заместване в дълг по смисъла на чл. 102 от ЗЗД във връзка с чл. 27 от договорите за управление.

Настоящата инстанция намира, че с оглед наведените във въззивната жалба доводи, основният спор между страните е относно наличието на валидно облигационно правоотношение между ищцовото дружество – „Интернет Панорама Кепитъл“ ЕООД и ответната страна в производството – И. А. К., което да породи задължение за ответната страна да заплати на ищцовата страна претендираните суми, представляващи неплатени такси за поддръжка и управление за 2018г. и за 2019г.

Съгласно правилото за разпределение на доказателствената тежест, предвидено в разпоредбата на чл. 154, ал. 1 от ГПК, в конкретния случай ищцовото дружество следва при условията на пълно и главно доказване да установи наличието на валидно облигационно правоотношение между него и ответника, че е изправна страна по правоотношението, да установи по основание и размер претендираните задължения.

С оглед трайната и непротиворечива практика на ВКС на РБ, изразена и в Решение № 49 от 20.06.2012г., постановено по търговско дело № 16/2021г. по описа на ВКС на РБ, II т. отделение облигационното правоотношение е правно отношение между две лица, кредитор и длъжник, въз основа на което кредиторът разполага с претенция срещу длъжника, която му дава право да иска от него осъществяването на един резултат. Съдът в своите мотиви посочва, че прехвърлянето на вземания и задължения е уредено в нормите на [чл. 99](#) - [чл. 102 от ЗЗД](#). По силата на постигнато между носителя на едно вземане и трето лице взаимно съгласие кредиторът по правоотношението прехвърля вземането си на трето лице и новият кредитор разполага с правото да го събере от длъжника. Цесията има действие за длъжника, ако му бъде съобщена от цедента. Законът предвижда и прехвърлимост на задължения чрез поемане на дълг в двете му разновидности - встъпване или заместване в дълг. При кумулативното поемане на дълг е налице присъединяване към дълга или встъпване в дълга, т. е. към досегашния длъжник се присъединява още един длъжник, трето лице встъпва като съдлъжник. При заместването в дълг трето лице /нов длъжник/ замества досегашния длъжник, който се освобождава от дълга, като в този случай е необходимо изрично съгласие на кредитора. Общото между цесията и

заместването в дълг е промяната в субектите на облигационното отношение.

Изрично съдът в своите мотиви приема, че правната доктрина допуска прехвърляне не само на вземания и на права по договор чрез цесия, но също и прехвърляне на правоотношение, при което се съчетават правилата на цесията и на заместването в дълг. В този смисъл е допустимо да се прехвърли едно цяло правоотношение върху трето лице със съгласието на страните по него и на третото лице и основание за този извод дава разпоредбата на [чл. 102, ал. 3 ЗЗД](#), съгласно която новият длъжник може да противопостави на кредитора възраженията, произтичащи от прехвърленото правоотношение. Допустимостта да се прехвърли цялото правоотношение може да се изведе и от режима на цесията и заместването в дълг. След като вземанията и задълженията могат да се прехвърлят поотделно, няма пречка това да стане едновременно. Когато страните по едно облигационно правоотношение /договор за поддръжка и управление на жилищен комплекс/ сключат с трето лице тристранен договор, с който се уговарят третото лице да поеме задълженията по договора за поддръжка и управление на жилищен комплекс, замествайки първоначалния изпълнител, е налице хипотезата на заместване в дълг, при която досегашният длъжник се освобождава от дълга и се замества с нов длъжник. Ако в споразумението между страните по облигационното правоотношение и третото лице /новия длъжник/ е постигнато взаимно съгласие насрещното вземане на длъжника да се заплаща на новия длъжник, се касае до прехвърляне на цялото правоотношение върху третото лице. При договор за изработка в неговата разновидност на договор за услуга могат да се прехвърлят правата и задълженията на изпълнителя на друго лице със съгласието на възложителя, като заместването на изпълнителя с друго лице прави последното титуляр на правото на вземане на уговореното възнаграждение и има за последица придобиването на активна процесуална легитимация.

В този смисъл, настоящата инстанция намира, че ВКС на РБ приема, че в случаите когато се касае до прехвърляне на цялото правоотношение, за да е налице валидно прехвърляне на правата и задълженията по договора следва да е налице съгласие на страните по него и на третото лице. В конкретния случай – видно от постигнатите договорености по смисъла на чл. 1 от сключения между „Виго груп“ ООД и „Интернет

панорама кепитъл“ ЕООД Договор за заместване в права и задължения изрично се посочва, че предмет на договора е цялото правоотношение, а като пояснение – „за избягване на всякакви съмнения и бъдещи спорове“ се посочва, че прехвърлянето на правата, които има „Виго груп“ по сключения Договор за поддръжка и управление на комплекс Панорама Бийч от 03.06.2009г. с И. К. представлява цесия по смисъла на чл. 99 от ЗЗД, а встъпването в задължения на дружеството представлява заместване в дълг по смисъла на чл. 102 от ЗЗД. Мотивиран от изложеното и като взе предвид, че със сключения Договор за заместване в права и задължения, сключен между „Виго груп“ ООД и „Интернет панорама кепитъл“ ЕООД се прехвърлят не само правата на „Виго груп“ ООД, но и поетите от негова страна задължения по сключения с И. К. Договор за поддръжка и управление на комплекс Панорама Бийч от 03.06.2009г., то за да обвърже този Договор за заместване в права и задължения ответната страна, то е следвало тя да даде своето съгласие и да участва в сключения договор. В случая се касае не само до прехвърляне на правата на „Виго груп“ ООД, по силата на които И. К. му дължи заплащане на такса за поддръжка и управление, но и до прехвърляне на задължения, с които той е обвързан спрямо ответната страна – безспорно е, че тя е негов кредитор по отношение на дейностите за поддръжка на комплекса, за които той се е задължил с първоначално сключения договор и не би могъл да се подменя длъжника без да е съгласен самия кредитор за това.

В тази връзка, ищцовата страна твърди, че ответната страна – И. К. се е съгласила още при сключването на своя първоначален Договор за поддръжка и управление на комплекс Панорама бийч от 03.06.2009г. и е дала право на Управителя да възлага дейностите, посочени в този договор на трето лице, което да ги извършва според правилата на този договор. Настоящата инстанция намира, че това изразено съгласие касае единствено възможността Управителя да извършва поетите дейности по поддръжка и управление на комплекса да бъдат извършвани чрез трети лица (в качеството им на подизпълнители), но това постигнато съгласие не касае по принцип възможността Управителя да прехвърли всички свои задължения на трето лице и по този начин да се освободи изцяло от тях. Този извод се налага и от тълкуването на поетото между страните по договора задължение по чл. 5.4. – по силата на което е прието, че договорът може да бъде променян, допълван и

прекратяван с анекс, подписан между страните според общите условия, посочени в договора и подписан от двете страни. Не е логично страните да изискват съгласие и на двете страни при промяна във вече сключения договор, а същевременно да се твърди и да се приеме, че е налице предварително изразено съгласие от страна на собственика на имота да бъде заместван Изпълнителя от трето лице, което да встъпи не само в неговите права, но и в задълженията му.

Както бе отбелязано по-горе, настоящата инстанция намира, че за да бъде валиден сключения договор между „Виго груп“ ООД и „Интернет панорама кепитъл“ ЕООД и спрямо И. К. и да я обвърже със задължението да го изпълнява е следвало тя да изрази съгласие първоначалния ѝ длъжник да бъде заменен с трето лице. Такова съгласие по делото не е представено, поради което и настоящият съдебен състав намира, че сключения между „Виго груп“ ООД и „Интернет панорама кепитъл“ ЕООД Договор за заместване в права и задължения няма действие спрямо И. К. и не може да се приеме, че същата дължи поетите задължения спрямо „Виго груп“ ООД за заплащане на цена за поддръжка и управление на „Интернет панорама кепитъл“ ЕООД. Посочването от страните по сключения Договор за заместване в права и задължения, че прехвърлянето на вземанията на „Виго груп“ ООД спрямо И. К. представлява по съществото си цесия по смисъла на чл. 99 от ЗЗД не може да бъде извадено от контекста на сключения договор и да се приеме, че само тази клауза има действие спрямо ответната страна – както бе посочено по-горе – „Виго груп“ ООД и ищцовото дружество са целяли да прехвърлят цялото правоотношение именно на ищцовото дружество, а посочването на цесията и заместването в дълг са само части от правоотношението, което е взаимосвързано и не може да съществува на части.

Нещо повече – както бе отбелязано по-горе – по делото няма данни „Виго груп“ ООД да е инвеститор на комплекса, в който се намира апартамента на ищцата, както и няма данни комплекса да е такъв от затворен тип по смисъла на чл. 2 от ЗУЕС, но дори и да бъдат приети за установени тези обстоятелства (предвид липсата на оспорване от страна на ответницата И. К.), то последващият сключен Договор за заместване в права и задължения не е вписан по партидата на самостоятелния обект, собственост на ответната

страна, а е безспорно и обстоятелството, че „Интернет панорама кепитъл“ ЕООД не е инвеститор в комплекса и не може да сключи Договор за управление по смисъла на чл. 2 от ЗУЕС. В случай обаче, че комплексът няма характеристиките на комплекс от затворен тип, то по отношение на управлението на общите части на сграда в режим на етажна собственост, е приложим режимът на управление по чл. 1 от ЗУЕС – чрез общо събрание или сдружение на собствениците (чл. 9), а не особения режим по чл. 2 от ЗУЕС – посредством сключването на Договор за управление с всеки отделен етажнен собственик - в този смисъл и Решение № 122/06.11.2019г., постановено по т.д. № 1830/2018г. по описа на ВКС, I т.о.

Мотивиран от изложеното, настоящият съдебен състав намира, че от представените по делото доказателства не може да се направи извод, че за И. К. е възникнало задължение да заплати на „Интернет панорама кепитъл“ ЕООД претендираните суми в размер на от по 1 369, 08 лева, представляваща такса за поддръжка и управление дължими за 2018г. и за 2019г. При положение, че не се установява дължимостта на главното задължение, то няма как страната да изпадне в забава и да дължи обезщетение за забавено плащане на вземане, което не дължи. В този смисъл, съдът намира, че предявените обективно съединени иски са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени.

Мотивиран от изложеното и като взе предвид, че направените от настоящата инстанция фактически и правни изводи не съвпадат с тези, които е направил първоинстанционния съд, съдът счита, че атакуваното решение следва да бъде отменено и вместо него да бъде постановено ново решение по съществото на спора, с което предявените иски да бъдат отхвърлени.

На основание чл. 78, ал. 1 от ГПК следва да бъде уважено искането на въззивната страна и да ѝ бъдат присъдени направените по делото разноси в първоинстанционното производство – сума в размер на 600 лева, представляваща възнаграждение за адвокат и сума в размер на 679, 77 лева, представляваща разноси за въззивното производство – държавна такса и възнаграждение за адвокат. Доказателства за направените разноси са представени по делото – Договор за правна защита и съдействие – лист 155 от първоинстанционното производство и Договор за правна защита и съдействие – лист 24 от въззивното производство, от които е видно, че договорените

възнаграждения за адвокат са изплатени в брой.

На основание чл. 280, ал. 3, т. 1 от ГПК настоящото решение е окончателно и не подлежи на касационно обжалване, предвид обстоятелството, че са предявени четири обективно съединени иска – всеки един от които с цена под 5 000 лева.

Мотивиран от горното, Окръжен съд – Бургас

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 260148 от 28.06.2021г., постановено по гр. дело № 1215/2020г. по описа на Районен съд – Несебър и вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ОТХВЪРЛЯ предявените от „Интернет панорама кепитъл“ ЕООД със седалище гр. Свети влас, Община Несебър, ЕИК 203532359 и адрес на управление гр. Свети влас, п.к. 8256, кв. Русалка 128, представлявано от Управителя Иван Христов Стоянов против И. А. К. – гражданин на Р. Ф., родена на ***г. с Булстат 175660516 и с адрес на територията на Република България – гр. Несебър, к-с Панорама бийч, ул. „Иван Вазов“ № 9, бл. 2, ет. 4, ап. 40, с които претендира да бъде осъдена ответната страна да му заплати следните суми:

- сума в размер на 1 369, 08 (хиляда триста шестдесет и девет лена и осем стотинки) лева, представляваща неплатена такса за поддръжка и управление по Договор за поддръжка и управление на комплекс „Панорама бийч“, дължима за периода от 01.01.2018г. до 31.12.2018г., както и сума в размер на 416, 05 (четиристотин и шестнадесет лева и пет стотинки) лева, представляваща законната лихва върху главницата, считано от 01.01.2018г. (дата на изпадане в забава) до деня на предявяване на настоящия иск – 29.12.2020г.;

- сума в размер на 1 369, 08 (хиляда триста шестдесет и девет лена и осем стотинки) лева, представляваща неплатена такса за поддръжка и управление по Договор за поддръжка и управление на комплекс „Панорама бийч“, дължима за периода от 01.01.2019г. до 31.12.2019г., както и 277, 24 (двеста седемдесет и седем лева и двадесет и четири стотинки) лева, представляваща законната лихва върху главницата, считано от 01.01.2019г.

(дата на изпадане в забава) до деня на предявяване на иска – 29.12.2020г., както и

- законната лихва върху главниците, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на задължението.

ОСЪЖДА „Интернет панорама кепитъл“ ЕООД със седалище гр. Свети влас, Община Несебър, ЕИК 203532359 и адрес на управление гр. Свети влас, п.к. 8256, кв. Русалка 128, представлявано от Управителя Иван Христов Стоянов да заплати на И. А. К. – гражданин на Р. Ф., родена на ***г. с Булстат 175660516 и с адрес на територията на Република България – гр. Несебър, к-с Панорама бийч, ул. „Иван Вазов“ № 9, бл. 2, ет. 4, ап. 40 направените по делото разноси, както следва - сума в размер на 600 (шестстотин) лева, дължима за първоинстанционното производство и сума в размер на 679, 77 (шестстотин седемдесет и девет лева и седемдесет и седем стотинки) лева, представляваща направените разноси за въззивното производство.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____